

Druk nr 1296
Warszawa, 7 lutego 2013 r.

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Komisja Sprawiedliwości i Praw
Człowieka
SPC-020-1/13

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu Komisja Sprawiedliwości i
Praw Człowieka wnosi projekt ustawy:

**- o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci
Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni
przeciwko Narodowi Polskiemu.**

Do reprezentowania stanowiska Komisji w pracach nad projektem ustawy
został upoważniony poseł Jerzy Kozdroń.

Przewodniczący Komisji

(-) Ryszard Kalisz

Ustawa
z dnia ..... 2013 roku
o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej –
Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Art. 1. W ustawie z dnia 18 grudnia 1998 roku o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz.U. z 2007 r. Nr 63, poz. 424 z późniejszymi zmianami) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 23:

ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) ustalania programów badawczych, w tym przygotowania i rozstrzygania konkursów na finansowanie przez Instytut Pamięci badań naukowych nad najnowszą historią Polski, a także informowania oraz edukacji społeczeństwa”.

2) w art. 53:

a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) upowszechnia wiedzę o najnowszej historii Polski, a w szczególności prowadzi działalność edukacyjną, wystawienniczą i wydawniczą”.

b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) przeprowadza konkursy na finansowanie przez Instytut Pamięci badań naukowych nad najnowszą historią Polski lub zadań określonych w pkt 5 – na zasadach określonych w art. 53a”.

3) po art. 53 dodaje się art. 53a w brzmieniu:

„Art. 53a. 1. Środki finansowe, w tym dotacje celowe, na realizację zadań, o których mowa w art. 53 pkt 5 i 7, mogą otrzymać, na podstawie umów zawartych z dysponentem części budżetowej – Prezesem Instytutu Pamięci, w szczególności:

- 1) podmioty określone w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2010 r., Nr 234, poz. 1536 z późniejszymi zmianami),*
- 2) jednostki sektora finansów publicznych w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 z późniejszymi zmianami),*

- 3) przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r., Nr 220, poz. 1447 z późniejszymi zmianami) oraz związki przedsiębiorców,
- 4) uczelnie w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późniejszymi zmianami),
- 5) instytuty badawcze w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. Nr 96, poz. 618 z późniejszymi zmianami),
- 6) osoby fizyczne realizujące zadania określone w art. 53 pkt 5 i 7”.

2. „Do wyboru podmiotów, o których mowa w ust. 1, oraz treści umowy i jej wykonywania stosuje się odpowiednio przepisy działu II rozdziału 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie”.

4) dodaje się art. 53b w brzmieniu:

„Art. 53b. 1. W celu prowadzenia badań nad najnowszą historią Polski Instytut Pamięci może zatrudniać pracowników naukowych.

2) Rada Instytutu Pamięci pełni funkcję rady naukowej w stosunku do zatrudnionych w Instytucie Pamięci pracowników naukowych, a w szczególności wykonuje wobec nich kompetencje, o których mowa w art. 29 ust. 2 pkt 12 w zw. z art. 44 ust. 4 i art. 29 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 roku o instytutach badawczych, a także na wniosek Prezesa Instytutu Pamięci – powołuje rzecznika dyscyplinarnego.

3) Statut Instytutu Pamięci określa sposób powołania komisji dyscyplinarnej, o której mowa w art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 roku o instytutach badawczych, orzekającej w sprawach opisanych w art. 54 ust. 1 pkt 1 powołanej ustawy”.

5) art. 69 otrzymuje brzmienie:

„W sprawach nieuregulowanych w ustawie, a dotyczących zatrudnionych w Instytucie Pamięci pracowników naukowych, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. Nr 96, poz. 618 z późniejszymi zmianami); w szczególności do pracowników naukowych mają zastosowanie następujące przepisy powołanej ustawy: art. 39 ust.2, art. 41, art. 42, art. 43 ust. 1 pkt 1,2,4 i 5 oraz ust. 2,3,5 i 6, art. 44 ust. 1 i ust. 5 pkt 1-4 i 6, art. 59 i art. 60”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Ustawą z dnia 18 marca 2010 r. o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu oraz ustawy o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. Nr 79, poz. 522 z późn. zm.) Instytut Pamięci Narodowej – Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu został zobowiązany do ogłaszania corocznych konkursów na finansowanie przez Instytut Pamięci badań naukowych nad najnowszą historią Polski.

Przepisy znowelizowanej ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, nakładając w art. 53 pkt 7 ustawy obowiązek przeprowadzania konkursów na finansowanie badań naukowych nad najnowszą historią Polski, nie określiły kręgu podmiotów, do których konkurs jest adresowany, procedury wyboru podmiotów w ramach konkursu oraz sposobu finansowania badań.

W obecnym stanie prawnym stroną umowy dotacyjnej, której przedmiotem jest finansowanie badań naukowych nad najnowszą historią Polski, mogą być jedynie organizacje pozarządowe w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy o finansach publicznych, które dodatkowo mają zapisany jako cel statutowy prowadzenie badań naukowych.

Tymczasem większość badań nad najnowszą historią Polski, o których mowa w art. 53 pkt 7 ustawy o IPN, jest prowadzana przez podmioty inne niż wskazane w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, a w szczególności przez uczelnie, Instytuty PAN, instytuty badawcze czy osoby fizyczne.

W konsekwencji ogromna większość podmiotów prowadzących badania naukowe nad najnowszą historią Polski została pozbawiona możliwości udziału w konkursach na finansowanie przez Instytut Pamięci Narodowej badań naukowych nad najnowszą historią Polski. Jedynie nieliczne organizacje pozarządowe spełniają ustawowe kryteria udziału w konkursach na finansowanie przez Instytut badań nad najnowszą historią Polski.

Jednocześnie nie jest celowe, aby IPN mógł ogłaszać konkursy wyłącznie na prowadzenie badań naukowych nad najnowszą historią Polski. Takie zawężenie przedmiotowe jest nieuzasadnione i sprzeczne z opisanymi w rozdziale 6 ustawy o IPN

funkcjami zarówno badawczymi, jak i edukacyjnymi IPN. Dlatego konkursy ogłaszane przez IPN powinny obejmować nie tylko badania naukowe, ale również upowszechnianie wiedzy o najnowszej historii Polski, w szczególności działalność edukacyjną, wystawienniczą i wydawniczą. Tym samym IPN mógłby wypełniać swoje zadania edukacyjne poprzez przekazywanie środków finansowych oraz dotacji podmiotom zewnętrznym. W świetle dotychczasowego doświadczenia Instytut Pamięci Narodowej odczuwa bowiem brak formalnej możliwości dotowania różnych godnych wsparcia inicjatyw związanych z popularyzacją historii, podejmowanych przez podmioty zewnętrzne.

Na konieczność zmiany obowiązujących przepisów ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej zwrócił również uwagę – w odpowiedzi na wystąpienie Prezesa IPN w związku z wątpliwościami prawnymi obowiązującego stanu prawnego – Minister Finansów podnosząc, że zbyt ogólnikowy charakter art. 53 pkt 7 ustawy o IPN czyni, w jego ocenie, niezbędnym doprecyzowanie w drodze nowelizacji ustawy m. in. kręgu podmiotów, do których konkurs jest adresowany, procedury wyboru w ramach konkursu, sposobu finansowania badań.

W związku z powyższym konieczna stała się nowelizacja przepisów ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w wyżej przedstawionym zakresie.

Przedłożony projekt zakłada odpowiednie stosowanie do wyboru podmiotów, które mogą ubiegać się o przyznanie środków finansowych, w tym dotacji celowych, przepisów działu II rozdziału 2 ustawy o działalności pożytku publicznego i wolontariacie.

Proponowane rozwiązanie legislacyjne nie jest rozwiązaniem nowym. Znalazło swoje odzwierciedlenie w przepisach ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (t. j: Dz. U. 2002 r. Nr 42, poz. 371 z późn. zm.), w którym art. 23a ust. 3 stanowi, że środki na upamiętnianie i popularyzowanie historii walk o Odrodzenie Polski i represji wojennych oraz okresu powojennego, przez działalność dokumentacyjną i wydawniczą, mogą otrzymywać także, na podstawie umów zawartych z dysponentem części budżetowej - Kierownikiem Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych - podmioty inne niż określone w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 873, z późn. zm.). Do wyłaniania podmiotów, o których mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio przepisy działu II rozdziału 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (art. 23a ust. 4 ustawy o

kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego).

Przedstawiony projekt ustawy o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej szeroko określa krąg podmiotów, które są określone w ustawie o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie organizacje pozarządowe oraz podmioty wymienione w art. 3 ust. 3. ww ustawy, które będą mogły ubiegać się o udzielenie środków finansowych, w tym dotacji celowych na realizację zadań określonych w projekcie ustawy. Wykaz podmiotów, które będą mogły ubiegać się o otrzymanie środków finansowych w ramach konkursów na finansowanie badań naukowych nad najnowszą historią Polski ma przykładowy i otwarty charakter.

Podobne rozwiązanie legislacyjne występują w naszym systemie prawnym znacznie częściej, a w szczególności w:

1. art. 22b ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo lotnicze (t. j.: Dz. U. 2006 r. Nr 100 poz. 696 z późn. zm.), zgodnie z którym Prezes Urzędu udziela dofinansowania zakupu sprzętu i urządzeń niezbędnych dla zapewnienia bezpieczeństwa działalności lotniczej i realizacji nadzoru w tym zakresie na wniosek podmiotu niezaliczanego do sektora finansów publicznych, w formie dotacji celowej na dofinansowanie kosztów realizacji inwestycji,
2. art. 60 ust. 1 art. 60 ust. 1 z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. Nr 45, poz. 235 z późn. zm.), zgodnie z którym podmioty, o których mowa w art. 8 ust. 1, prowadzące żłobek lub klub dziecięcy (osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej) mogą otrzymać na każde dziecko objęte opieką w żłobku lub klubie dziecięcym dotację celową z budżetu gminy,
3. art. 73 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568 z późn. zm.), zgodnie z którym osoba fizyczna, jednostka samorządu terytorialnego lub inna jednostka organizacyjna, będąca właścicielem bądź posiadaczem zabytku wpisanego do rejestru albo posiadająca taki zabytek w trwałym zarządzie, może ubiegać się o udzielenie dotacji celowej z budżetu państwa na dofinansowanie prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy tym zabytku,

4. art. 403 ust. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t. j.: Dz. U. z 2008 r., Nr 25, poz. 150 z późn. zm.), zgodnie z którym finansowanie ochrony środowiska i gospodarki wodnej może polegać na udzielaniu dotacji celowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych z budżetu gminy lub budżetu powiatu na finansowanie lub dofinansowanie kosztów inwestycji podmiotów niezaliczonych do sektora finansów publicznych, w szczególności: osób fizycznych, wspólnot mieszkaniowych, osób prawnych, przedsiębiorców oraz jednostek sektora finansów publicznych będących gminnymi lub powiatowymi osobami prawnymi.

Proponowane rozwiązania legislacyjne w zakresie organizowania przez IPN konkursów były przedmiotem aprobującej, co do zasady, opinii prawnej z dnia 24 sierpnia 2012 r. dr hab. Marka Szydło, eksperta do spraw legislacji w Biurze Analiz Sejmowych (BAS-WAL-2016/12). Jednocześnie wszystkie krytyczne uwagi oraz sugerowane uzupełnienia zawarte w wyżej wymienionej opinii, co szczegółowych rozwiązań i sformułowań, zostały w przedstawionym projekcie uwzględnione. Tym samym niniejszą propozycję należy traktować jako autopoprawkę IPN w stosunku do wcześniejszego projektu stanowiącego załącznik do pisma Prezesa IPN z dnia 3 lipca 2012 r. (BPR-0720-2(9)/11).

Ponadto projekt ustawy obejmuje nowelizację art. 69 ustawy o IPN. Zmiana ta ma zarówno charakter stricte techniczny, jak i merytoryczny. W związku z uchynieniem przepisów ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo – rozwojowych koniecznym jest odesłanie do stosowania wobec zatrudnionych w Instytucie Pamięci pracowników naukowych przepisów ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. Nr 96, poz. 618 z późn. zm.), tym bardziej, iż instytuty badawcze są wymienione w katalogu proponowanych podmiotów, które mogłyby otrzymywać środki finansowe oraz dotacje celowe na realizację zadań, o których mowa w art. 53 pkt. 5 i 7 ustawy o IPN (znowelizowana ustawa o IPN musi we wszystkich artykułach zawierać odesłanie do obowiązującego aktu prawnego).

W tym miejscu należy podnieść, iż jedynie redakcyjna i porządkowa nowelizacja artykułu 69 ustawy o IPN nie wydaje się być wystarczająca z punktu widzenia praktycznego stosowania ustawy o instytutach badawczych wobec pracowników naukowych zatrudnionych w IPN. W szczególności dotyczy to powołania i funkcjonowania niektórych organów, o których mowa w ustawie o instytutach badawczych – to jest rady naukowej, rzecznika

dyscyplinarnego oraz komisji dyscyplinarnej. Brak jakiegokolwiek uregulowania w tym zakresie stwarza poważny problem co do sposobu powołania w IPN takich organów (delegacja ustawowa zawarta w art. 8 ust. 3 ustawy o IPN stanowiąca, że organizację Instytutu - w zakresie nieuregulowanym ustawą - określa statut IPN, wydaje się niewystarczająca). Dlatego z jednej strony celowe jest jednoznaczne przesądzenie, iż Rada Instytutu Pamięci pełni funkcję rady naukowej wobec zatrudnionych w IPN pracowników naukowych, a z drugiej określenie jej szczegółowych kompetencji poprzez odesłanie do następujących artykułów ustawy o instytutach badawczych:

- art. 29 ust. 2 pkt 12 w zw. z art. 44 ust. 4 dotyczący opiniowania kwalifikacji osób na stanowiska pracowników naukowych oraz dokonywania okresowych ocen ich dorobku naukowego;

- art. 29 ust. 2 pkt 13 dotyczący opiniowania wniosków o stypendia naukowe.

Zasadne jest także wskazanie konkretnych przepisów ustawy o instytutach badawczych, które będą miały bezpośrednie zastosowanie wobec zatrudnionych w IPN pracowników naukowych. Taka potrzeba wynika z gwarancyjnej funkcji prawa, w szczególności w przypadku regulowania tak istotnej i wrażliwej materii, jak uprawnienia pracownicze.

Podobne rozwiązanie legislacyjne znalazło się w rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (projekt z 16.10.2012 r.). Proponowana nowelizacja art. 40 ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach jest bowiem następująca: Art. 40 ust. 2: „W Naczelnej Dyrekcji Archiwów Państwowych i archiwach państwowych można zatrudniać pracowników naukowych. Do pracowników naukowych stosuje się przepisy art. 39 ust. 2, art. 41, art. 42, art. 43 ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 5 oraz ust. 2, 3, 5 i 6, art. 44 ust. 1 i ust. 5 pkt 1-4 i 6, art. 47 ust. 5, art. 59 i art. 60 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. Nr 96, poz. 618 oraz 2011 r. Nr 112, poz. 654 i Nr 185, poz. 1092), a w zakresie zasad wynagradzania – przepisy o pracownikach urzędów państwowych”.

Mając powyższe na uwadze za celowe należy uznać nie tylko deklaratoryjny zapis art. 69 ustawy o IPN, iż w sprawach nieuregulowanych w ustawie, a dotyczących zatrudnionych w IPN pracowników naukowych stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych, ale także enumeratywne wskazanie – mających zastosowanie - konkretnych przepisów ustawy o instytutach badawczych. Dotyczy to następujących kwestii:

- art. 39 ust. 2 zabraniający istnienia stosunku podległości służbowej między małżonkami oraz osobami pozostającymi ze sobą w stosunku pokrewieństwa do drugiego stopnia włącznie lub powinowadztwa pierwszego stopnia oraz w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli;

- art. 41 ustalający urlopu wypoczynkowy w wymiarze 36 dni w ciągu roku;

- art. 42 określający, że pracownikiem naukowym może być osoba posiadająca wymagane kwalifikacje naukowe określone w art. 43, a podstawowym obowiązkiem jest prowadzenie działalności naukowej i rozwojowej;

- art. 43 ust. 1 pkt. 1,2,4 i 5 stanowiący, że pracownikiem naukowym może być osoba zatrudniona na stanowisku profesora zwyczajnego, profesora nadzwyczajnego, adiunkta i asystenta.

- art. 43 ust. 2, 3, 5 i 6 określające zasady, że: na stanowisku profesora zwyczajnego może być zatrudniona osoba posiadająca tytuł naukowy profesora; na stanowisku profesora nadzwyczajnego osoba posiadająca tytuł naukowy profesora, stopień naukowy doktora habilitowanego lub stopień naukowy doktora; na stanowisku adiunkta osoba posiadająca stopień naukowy doktora; na stanowisku asystenta osoba posiadająca stopień naukowy doktora;

- art. 44 ust. 1 wprowadzający zasadę, że nawiązanie stosunku pracy z pracownikami naukowymi następuje na podstawie umowy o pracę;

- art. 44 ust. 5 pkt 1-4 i 6 stanowiący, że do pracownika naukowego należy realizacja zadań statutowych zatrudniającej ich jednostki w szczególności poprzez twórczą działalność naukową, wprowadzanie do praktyki wyników badań naukowych, podnoszenie kwalifikacji, upowszechniania osiągnięć nauki poprzez publikacje oraz aktywny udział w życiu naukowym, udział w pracach organizacyjnych zatrudniających ich podmiotów związanych z prowadzonymi badaniami naukowymi oraz działalnością dydaktyczną lub artystyczną;

- art. 59 i art. 60 określające instytucję zawieszenia pracownika naukowego i skutki takiego zawieszenia.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej i nie spowoduje dodatkowych obciążeń dla budżetu państwa.

Warszawa, 14 marca 2013 r.

BAS-WAPEiM-547/13

Pani Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej komisyjnego projektu
ustawy o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji
Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (przedstawiciel
wnioskodawcy: poseł Jerzy Kozdroń)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

W przedłożonym projekcie zaproponowano dokonanie zmian w ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 424, ze zm.), zwanej dalej „ustawą”.

W proponowanym art. 23 ust. 2 pkt 6 ustawy doprecyzowano zadania Rady Instytutu Pamięci Narodowej (IPN) w zakresie ustalania programów badawczych, natomiast w art. 53 pkt 5 i 7 ustawy – zadania IPN w obszarze badawczym i edukacyjnym. W dodawanym art. 53a ustawy określono katalog podmiotów, które będą mogły otrzymać środki finansowe, w tym dotacje celowe, na realizację zadań, o których mowa w art. 53 pkt 5 i 7 ustawy, na podstawie umów zawartych z Prezesem IPN. Z kolei nowy art. 53b ustawy ma dotyczyć zatrudniania przez IPN pracowników naukowych w celu prowadzenia badań nad najnowszą historią Polski. W nowelizowanym art. 69 ustawy projektodawcy proponują, aby w sprawach nieuregulowanych w ustawie, a dotyczących zatrudnionych w IPN pracowników naukowych, stosować odpowiednio przepisy ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych.

W myśl art. 2 projektu ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy
Prawo Unii Europejskiej nie reguluje kwestii, o których mowa w projekcie ustawy.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Materia, której dotyczy projekt ustawy, pozostaje poza zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej.

4. Konkluzja

Komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Zbigniew Wrona

Warszawa, 14 marca 2013 r.

BAS-WAPEiM-548/13

Pani Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie stwierdzenia, czy komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy
o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko
Narodowi Polskiemu (przedstawiciel wnioskodawcy: poseł Jerzy Kozdroń)
jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu
art. 95a regulaminu Sejmu

W przedłożonym projekcie zaproponowano dokonanie zmian w ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 424, ze zm.), zwanej dalej „ustawą”. W art. 23 ust. 2 pkt 6 ustawy doprecyzowano zadania Rady Instytutu Pamięci Narodowej (IPN) w zakresie ustalania programów badawczych, a w art. 53 pkt 5 i 7 ustawy – zadania IPN w obszarze badawczym i edukacyjnym. W art. 53a ustawy określono katalog podmiotów, które będą mogły otrzymać środki finansowe na realizację zadań, o których mowa w art. 53 pkt 5 i 7 ustawy, na podstawie umów zawartych z Prezesem IPN. Art. 53b ustawy ma dotyczyć zatrudniania przez IPN pracowników naukowych w celu prowadzenia badań nad najnowszą historią Polski. W art. 69 ustawy proponuje się, by w sprawach nieuregulowanych w ustawie, a dotyczących zatrudnionych w IPN pracowników naukowych, stosować odpowiednio przepisy ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych.

Przedmiot projektu ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu nie jest projektem ustawy wykonującej prawo UE w rozumieniu art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Zbigniew Wrona

**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

BSA II - 021- 130/13

Warszawa, dnia 28.03. 2013 r.

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz. ....

Data wpływu 29.03.2013.....

**Pan
Lech CZAPLA
Szef Kancelarii Sejmu**

Szanowny Panie Ministrze!

W odpowiedzi na pismo z dnia 22 marca 2013 r., GMS-WP-173-95/13 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy na podstawie art. 1 p. 3 ustawy o Sądzie Najwyższym z dnia 23 listopada 2002 r. (Dz. U. Nr 240, poz. 2052 ze zm.) nie uznaje za celowe opiniowania **komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.**

Z poważaniem

Stanisław Dąbrowski

Stanisław DĄBROWSKI

RADA DZIAŁALNOŚCI POŻYTKU PUBLICZNEGO

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, Departament Pożytku Publicznego, ul. Nowogrodzka 1/3/5,
00-513 Warszawa, tel. +48 22 693 47 59, fax +48 22 693 46 60
www.mpips.gov.pl; e-mail: anna.moskwa@mpips.gov.pl

Warszawa, 3 kwietnia 2013 r.

DPP-II-5402-2A -AMW/13

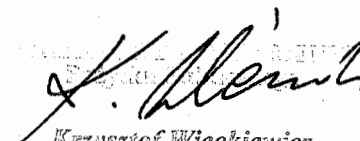
SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz. ....

Data wpływu .....05...04...2013.

Pan
Lech Czapla
Szef Kancelarii Sejmu

W odpowiedzi na pismo z dnia 22 marca 2013 r. skierowane do Rady Działalności Pożytku Publicznego z prośbą o zgłoszenie ewentualnych uwag do komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, uprzejmie informuję iż RDPP dziękuje za przesłany projekt ustawy. Jednocześnie uprzejmie informuję, iż Rada nie zajmuje stanowiska w niniejszej sprawie z uwagi na szczególny charakter dokumentu, który nie znajdują się w obszarze jej merytorycznych zainteresowań.

Krzysztof Więckiewicz
Sekretarz Rady Działalności
Pożytku Publicznego